

РЕШЕНИЕ

№ 28169

гр. София, 13.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 24.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **13011** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „О.“ ГмбХ, дружество учредено в Република А., подадена чрез управителя К. Л., срещу мълчалив отказ на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите – П. (РИОСВ - П.) да се произнесе с мотивирано решение по искане за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействие върху околната среда (О.) за инвестиционно предложение, внесено с уведомление вх. № ПД-01-482/11.08.2023г., за: „Оползотворяване на стерилни скални маси (скални разновидности и земни маси)”, получени при разкривните и експлоатационни работи на спрения от експлоатация р-к „В. връх“, натрупани в Подобект № 3 на Отвал/Т./Насип № 3 (с площ от 151,225 дка), който е част от поземлен имот (ПИ) 27406.189.889 (стар № 000889) по КККР на [населено място], общ. П., обл. П., с възложител: „О.“ ГмбХ. Иска се да бъде отменен мълчаливия отказ като незаконосъобразен и вместо това да бъде разрешен спора по същество. Претендират се направените по делото разноски.

В с.з. жалбоподателят „О.“ ГмбХ, чрез адв.Р.П., поддържа жалбата.

Ответникът-директорът на РИОСВ-П., в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка и в съд.з. чрез юриск.Ш., изразява становище за недопустимост на жалбата. Излага съображения, че мълчалив отказ не е формиран, тъй като процедурата по произнасяне на органа още не е приключила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери

законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало с отправено от „О.“ Гмбх до РИОСВ - П. инвестиционно предложение вх. № ПД-01-482/11.08.2023г., в което се предвижда оползотворяването на стерилни скални маси (скални разновидности и земни маси), натрупани на отвал /табан/насип № 3 с площ 151,225 дка, получени при разкривните и експлоатационни работи на спрения от експлоатация открит рудник „В. връх“, местност „Ч.“, имот № 27406.189.889, находящ се в землището на [населено място], [община], област П.. В ИП е посочено, че основният процес включва изгребване на скалната маса от площадката с багер (челен товарач) и натоварването ѝ на автосамосвали за последващо извозване до съответния потребител. Изгребването ще се осъществява от горе на долу, в посока от запад на изток, до котата на естествения терен, без използване на пробивно-взривни работи. Стерилните скални маси ще бъдат използвани за: насипен материал за вдлъбнати (негативни) земни форми; изграждане на вълноломи; екскавационни кухни за конструкционни цели; рампи; насипи. Предвидено е, че няма да се извършват строителни дейности и не се налага изграждане на пътна, електроснабдителна, ВиК и друга инфраструктура, доколкото в съседство на имота има общински път и има изградена водопроводна мрежа, захранвана от „ВиК П“ ЕООД, [населено място]. При реализацията на ИП ще се формират само битово-фекални отпадъчни води от санитарния възел. Отпадъчните води ще се заустват във водоплътна изгребна яма, която ще бъде почиствана периодично от специализирана фирма, чрез сключен договор за обслужване. За производствения процес на площадката не е необходима електроенергия.

Дружеството се легитимира като собственик на скалните маси с Постановление за възлагане на движими вещи от 24.11.2016г. на ЧСИ по проведена по реда на чл. 481 и сл. от ГПК публична продажба.

С решение № ПК-О.-01-П/12.01.2024 г. на директора на РИОСВ – П., на основание чл. 2а, ал. 1 и ал. 3 във връзка с чл. 5, ал. 5 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда (НУРИОВОС) е прекратено административното производство по преписка вх. № ПД-01-482/11.08.2023г. В обстоятелствената част на решението е прието, че процесните „земните скални маси“ и „стерилни скални късове“ с различни размери, получени при разкривните и експлоатационни работи на спрения от експлоатация рудник „В. връх“ са минен отпадък по смисъла на §1, т. 24 от ДР на ЗПБ, а „отвал /табан/ насип № 3“, според т.40б от § 1 на ДР на ЗПБ е „инженерно съоръжение за съхраняване на твърди минни отпадъци върху повърхността на земята“. Посочва се, че през 2019 г. от същия възложител е подадено уведомление за ИП с предмет усвояване на скални остатъци и земни маси (технологични отпадъци), образувани от разработването на рудник „В. връх“, депонирани в имот № 000889, землището на [населено място], общ. П., област П. за нуждите на строителството, като с решение № ПК-31- ПР/2021 г. на дружеството е разпоредено да извърши оценка на въздействието върху околната среда, с оглед инертността на материала и неговото оползотворяване като инертен материал. В тази връзка, при пробовземане е установено, че „скалните маси“ натрупани на „Отвал/Т.“, насипище (табан) „В. връх“ не са инертни, нямат капацитет за неутрализиране на освободената киселинност и взетите проби са киселинно генериращи, поради което материалите не могат да се класифицират като инертни по смисъла на §1, т. 43 от ДР на ЗПБ. Направен е извод, че оползотворяването на неинертен минен отпадък като строителен материал трябва да гарантира, че няма да доведе до замърсяване на околната среда, и това трябва да бъде предмет на план за управление на минни отпадъци, както е определено в чл. 22а, ал. 1 и чл. 22а, ал. 4, т. 2 от ЗПБ. Посочено е, че § 90 от ПЗР към ЗИД на ЗПБ (редакция ДВ, бр. 70 от 2008 г. изм., бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.) и Директива 2006/21/ЕО, на които се позовава жалбоподателя, са

относими, ако органът разглежда инвестиционното предложение като намерение за оползотворяване на минни отпадъци.

Горното Решение № ПК-О.-01-П/12.01.2024 г. на директора на РИОСВ – П. е отменено с Определение №4315/09.02.2025г. по адм.д.№7671/2024г. по описа на АССГ, като в мотивите си съдът е приел, че изложените от административния орган аргументи касаят произнасяне по съществото на направеното искане за преценка относно необходимостта от О., като е прието и че няма непоправени пороци на уведомление с вх.№ПД-01—482/11.08.2023г. С Определение №4315/09.02.2025г. по адм.д.№7671/2024г. преписката е върната на директора на РИОСВ – П. за ново разглеждане и произнасяне, съгласно задължителните указания, дадени в мотивите му – директорът да извърши преценка по чл.5, ал.1 НУРИОВОС за необходимостта от О., като съдът е определил едномесечен срок за произнасяне от влизане в сила на определението.

С писмо изх.№ПД-01-482-/15/ от 29.10.2025г. на директора на РИОСВ-П., жалбоподателят „О.“ ГмбХ е уведомен на основание чл.5, ал.4 от НУРИОВОС, че за да бъде предприето по-нататъшно разглеждане на инвестиционното предложение, е необходимо в срок от 30 дни от датата на получаване на писмото, да представи документ за правата си на възложител на инвестиционното предложение, съгласно §1, т.20 от ДР на ЗООС; като се указва на жалбоподателя, че не може да се приеме като документ, даващ право на възложител за ИП представеното по приписката постановление за възлагане на движими вещи, а е необходимо да се представи документ от собственика на имота, удостоверяващ предоставено право за ползване на терена, върху който се предвижда реализиране на инвестиционното предложение. Указано е и че, ако горната информация не бъде предоставена в указания срок, процедурата ще бъде прекратена съгласно чл.5, ал.5 от НУРИОВОС.

Като не е представил указания му с горното писмо документ, в писмо вх.№ПД-01-482-/16/ от 07.11.2025г. жалбоподателят е изложил съображения за качеството си на възложител в административното производство и е посочил, че съгласно Определение №4315/09.02.2025г. по адм.д.№7671/2024г. по описа на АССГ директорът на РИОСВ-П. следва да се произнесе с акт по същество и не следва да прекратява административното производство.

С писмо изх.№ПД-01-482-17/01.12.2025г. на директора на РИОСВ-П. е указано на жалбоподателя, че не е доказал по преписката правото на възложител по смисъла на §1, т.20 от ДР на ЗООС. Изложени са и съображения, че доколкото инвестиционното намерение предвижда дейности по оползотворяване на минни отпадъци, находящи се в имот- държавна собственост, специалният закон който определя възложителя е чл.22 от Закона за подземните богатства – оператор на съоръжение за минни отпадъци, каквото качество собственикът единствено на материала, какъвто е жалбоподателя, няма. Указано е, че ако жалбоподателят не представи документ, който му предоставя правото на възложител по ЗПБ, административната процедура ще бъде прекратена съгласно чл.5, ал.5 от НУРИОВОС.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи:

По силата на Определение №4315/09.02.2025г. по адм.д.№7671/2024г. по описа на АССГ, директорът на РИОСВ-П. е дължал новото произнасяне по инвестиционно предложение вх. № ПД-01-482/11.08.2023г. в едномесечен срок от влизане в сила на определението и то с решение по чл.5, ал.1 НУРИОВОС, по съществото на направеното искане за преценка относно необходимостта от О.. Вместо това, административният орган отново е дал указания по чл.5, ал.4 от НУРИОВОС – да се представят доказателства относно качеството на възложител на „О.“ ГмбХ по смисъла на §1, т.20 от ДР на ЗООС във вр. с чл.22в ЗПБ.

С оглед горното настоящият съдебен състав приема, че съгласно чл.177, ал.2 от АПК оспореното решение е незаконосъобразно до степен на нищожност, тъй като е в противоречие с

указанията, дадени в мотивите на влязло в сила Определение №4315/09.02.2025г. по адм.д. №7671/2024г. по описа на АССГ. Тази нищожност на оспорения административен акт следва да се прогласи и да се задължи повторно административния орган да се произнесе с изрично мотивирано решение по искането за преценка относно необходимостта от О..

Също така, мълчаливият отказ е постановен в при неспазване на установената форма - отменително основание по чл. 146, т. 2 АПК. По аргумент от чл. 93, ал. 3 ЗООС необходимостта от извършване на О. се преценява от директора на съответната РИОСВ за всеки конкретен случай и съобразно критериите по ал. 4, като директорът се произнася с мотивирано решение, като мотивите се обявяват публично (чл. 93, ал. 6 ЗООС). Независимо дали е необходимо да се извърши О. или не, компетентният орган следва да се произнесе с изрично решение. Предвид горното, съдът приема, че с мълчаливия отказ в случая е нарушено и императивното изискване за форма, а от друга страна - липсата на мотиви е пречка съдът да провери материалната законосъобразност на акта. Компетентен, съгласно чл.93, ал.3 ЗООС да се произнесе относно необходимостта от извършване на О. за инвестиционното предложение е директорът на РИОСВ-П., като с оглед естеството на акта, съдът не може да го замести, поради което, съгласно чл.173, ал.2 АПК, преписката следва да се върне на административния орган.

По становището на ответника в изпратените след връщане на преписката с Определение №4315/09.02.2025г. указания до жалбоподателя, че възложител по инвестиционното намерение може да бъде само оператора на съоръжението за минни отпадъци, в което се намират процесните скални маси, съдът приема, че за да е „възложител“ по смисъла на § 1, т. 20 от Допълнителните разпоредби на ЗООС, който има право да инициира или да кандидатства за одобряване на инвестиционно предложение, законът не изисква в момента на стартиране на екологичната процедура, лицето вече да притежава статут на оператор на съоръжението за минни отпадъци. Екологичните процедури по ЗООС са превантивни - те се провеждат на най-ранния етап, преди издаването на финалните разрешителни за същинската дейност. Лицето може да бъде възложител на проучването или проекта за изгребване, натоварване и извозване на скалните маси, а дейността да бъде възложена на трето лицензирано по ЗПБ лице.

С оглед гореизложеното, оспореният мълчалив отказ ще следва да бъде обявен за нищожен, а преписката върната на административния орган за произнасяне по съществуващото на направеното искане за преценка относно необходимостта от О., с мотивирано решение.

При този изход на спора основателно е своевременно направеното искане на жалбоподателя за присъждане на разноски за държавна такса в размер на 25,56 евро и адвокатско възнаграждение в размер на 260 евро.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на мълчалив отказ на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите-П. да се произнесе относно необходимостта от извършване на оценка на въздействие върху околната среда за инвестиционно предложение, внесено от „О.“ГмбХ-Р.А. с уведомление вх. № ПД-01-482/11.08.2023г.

ИЗПРАЩА преписката на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите-П. за ново произнасяне, в едномесечен срок от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите-П. да заплати на „О.“ГмбХ-

Р.А., фирмен номер 455115м, съдебни разноси в размер на 285, 56 евро /двеста осемдесет и пет евро и петдесет и шест цента/.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: